

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VAN DE VISSER EN ZIJN VROUW

Toneelstuk voor kinderen en hun familie

door

1880

Louis Contryn

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3120

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VAN DE VISSER EN ZIJN VROUW* op te voeren moet de naam van auteur *LOUIS CONTRYN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/024
ISBN 978-90-385-11931

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Louis Contryn
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 à 8 spelers)

JAN, de visser :

MIE, zijn vrouw :

ZEEKONING :

MEID :

KNECHT :

RAADSHEER :

LAKEI :

HOFMAARSCHALK :

Dit stuk kan gespeeld worden met 6 mannen en 2 vrouwen maar met dubbelrollen ook met 3 mannen en 2 vrouwen. De acteur die de knecht speelt, kan ook de rollen van raadsheer, lakei en hoofmaarschalk voor zijn rekening nemen.

DECOR

Het toneel wordt in twee gedeeld met een horizontaal blauw gordijn tussen beide delen. In het voorste deel gebeuren de scènes aan zee. Achter het doek worden de decorelementen vervangen, achtereenvolgens een omgekeerde waterpot, een hoeve, een grafelijk kasteel en in het paleis van de keizerin. Het is mogelijk de zeekoning zich te laten verplaatsen op een zeepaard en daarna op een rode krab. Die wordt gesuggereerd door een attriboot in de vorm van een krab waarbij de zeekoning met zijn benen door het lijf steekt en de handen op de schelp. Zo kan hij de krab bewegen.

KORTE INHOUD

Een arme visser woont met zijn vrouw in een omgekeerde waterpot. Op een dag vangt hij een vis. Die vis is echter een zeekoning en verzoekt hem vrij te laten. Als beloning mag de visser vragen wat hij wil. Hij zelf verlangt niets maar zijn vrouw des te meer. Achtereenvolgens wordt ze boerin, gravin en keizerin. Als ze tenslotte God wil zijn vliegen ze terug in hun omgekeerde waterpot.

ZEETAFEREEL

JAN : *(op met een visnet over de schouders Hij zingt opgewekt)*

Sprot! Sprot! Sprot!

In de pan of in de pot.

Verse, verse vis.

De allerbeste die er is.

Sprot! Sprot! Sprot!

(Een donderslag. Jan schrikt.)

Wat zullen we nu beleven? Een donderslag bij heldere hemel. Maar ik heb geen tijd. Ik moet werken. Eerst klanten zoeken. *(Bemerkt de toeschouwers en roept)* Verse vis! Lekkere vis! Beste kwaliteit! Wie moet hier vis hebben? Ik garandeer jullie verse vis! Hij zwemt nog in de zee. En de zee is zout. Om mijn vis vers te houden. De zee is mijn groot pekelvat. Mijn specialiteit is sprot. Ik ben Jan, de sprotvisser. *(kijkt aandachtig in de zaal.)* Ja, ik zie het al. Dat ziet er niet goed uit. Daarmee kan ik geen cent verdienen. Wat een bende, zeg. Een echte rotzooi. *(bekijkt een bepaalde plaats.)* Maar daar... hm. Dat is nog een leuk snoetje. Een lief meisje. Een schatje. *(zwaait met de hand.)* Hallo! Da-aaag!

MIE : *(woest op)* Wel. heb je van je leven! Dacht ik het niet. Daar staat die lui lak van een vent weer te kletsen. En achter de vrouwen zitten hé? Je moest je schamen, luie bliksem. Rokkenjager! Vrouwenzot!

JAN : Ik stel je voor : mijn lieve echtgenote Mie, mijn schatje. Ik heb eerst mijn klanten gezocht en nu ga ik vissen.

MIE : Ik ben je hele viswinkel al lang beu. Waarom ben ik toch met een sprotvisser getrouwd? Ik had veel beter een boer aan de haak geslagen. Geen geld en alle dagen sprot op het bord. Bah! *(kwaad tot Jan)*. En nu aan het werk jij, Casanova! *(stapt weg.)*

JAN : Daar gaan we dan. Eerst mijn net in de zee werpen. *(Gaat opzij van het toneel met het net, verdwijnt even en komt daarna met het uiteinde van het net terug.)* Zie zo. Dat is het eerste deel. En nu wachten tot het net vol vis zit en optrek-

ken. Meer moet een visser niet doen. Net uitwerpen en net optrekken. *(Er komt beweging in het net.)* Haha! Beet! *(Gaat opzij weg, komt vlug terug terwijl hij een deel van het net een eindje op de scène trekt. Het net trekt hem terug naar de zee toe.)* Hé! *(En nu volgt er een heen- en weer getrek. Ten slotte trekt Jan de buit op het strand, het is een zeekoning!)* Hé, wat is dat? Dat is een grote sprot!

ZEEKONING : *(in het net. Woedend)* Wat? Ik ben geen sprot! Ik ben een zeekoning.

JAN : Een zeekoning? Ik heb een zeekoning gevangen! Wat gaan we nu beleven.

ZEEKONING : Beste vriend, laat me vrij. Help me uit dit vervloekte net.

JAN : Maar dan heb ik niets gevangen? En wat zal Mie daarvan zeggen?

ZEEKONING : Ik zal je rijkelijk belonen, vriend. Je mag wensen wat je wilt.

JAN : Maar ik heb niks nodig. Ik heb alles.

ZEEKONING : Als je later iets nodig hebt dan kom je naar de zee en roept mij:

Visselke, visselke, Timpeltee, koning van de wijde zee. En ik zal je helpen.

JAN : Met alle plezier viskoning. Ik laat je nu vrij *(Trekt het net met de zeekoning opzij, naar de zee. Een plons.)* Voilà. Dat is dan geregeld.

MIE : *(stormt woedend op)* Wel? Wat heb je al gevangen?

JAN : Geen sprot maar wel een zeekoning.

MIE : En waar is die zeekoning?

JAN : Terug in zee geworpen.

MIE : Wat? Je laat die zeekoning zo maar vrij?

JAN : Juist. Maar hij was zeer vriendelijk. Ik mocht hem vragen wat ik wou.

MIE : En wat heb je dan gevraagd?

JAN : Niets.

MIE : Niets! Je heb niets gevraagd? Jij dwaze kinkel. Roep die zeekoning terug!

JAN : Maar vrouwtje toch.

MIE : Roep hem terug, zeg ik. Verstaan? *(geeft hem een mep.)*

JAN : En wat moet ik dan vragen?

MIE : Vraag een boerderij. Ik wil boerin worden. Hoor je me niet! *(Ze slaat hem).*

JAN : Jaja, ik zal het doen, vrouwtje. Maar ga dan een beetje opzij staan anders schrik je die zeekoning nog af.

(Mie trekt zich brommend terug.)

(gaat naar de zijkant en roept naar de zee) Visselke, visselke, Timpeltee, koning van de wijde zee.

ZEEKONING : (Plonsen van water. De zeekoning verschijnt. Hij rijdt op een zeepaardje.) Je hebt me geroepen brave man. Wat kan ik voor je doen?

JAN : Het is niet voor mij, zeekoning. Het is voor mijn vrouw.

ZEEKONING : En wat wil ze dan?

JAN : Ze wil een boerderij. Ze wil boerin zijn.

ZEEKONING : Dat zal gebeuren, vriend. Ga maar naar huis, de boerderij staat er al!

(draait zich en springt in zee. Plonsen van water.)

JAN : Hoe is dat mogelijk! Hoe is dat in 's hemelsnaam mogelijk! (Gaat weg).

HOEVE

MIE : (loopt op met mooie jurk. Ze roept terzijde) Hé jij. Kom eens hier.

MEID : (op): Ja, wat is er, madam?

MIE : Heb jij hier de vloer geveegd?

MEID : Daar heb ik geen tijd voor. Ik ben de koeien aan het melken.

MIE : (knijpt haar neus dicht) Zeg, kan jij je niet wassen? Je stinkt.

MEID : Ik heb net de stal uitgemest. Denk je misschien dat stront naar viooltjes ruikt?

MIE : Ja, het is al goed. Je kan gaan.

(meid gaat weg.)

KNECHT : (komt binnen) Zeg, boerin. We moesten deze namiddag de oogst binnenhalen. Er is onweer op komst.

MIE : (uit de hoogte) Hoe noem je mij? Boerin?

KNECHT : Wat moet ik anders zeggen?

MIE : Mevrouw de boerin, moet je zeggen. Verstaan? Mevrouw de boerin!

KNECHT : En de oogst?

MIE : Die kan nog wachten. Ik moet me gaan laten zien bij de bureu. Zeg me eens, knecht, tot waar reikt mijn land?

KNECHT : Zie je ginder dat woud?

MIE : Ik ben niet blind.

KNECHT : Dat is van mijnheer de graaf.

MIE : Zo?

KNECHT : En ginder dat weiland?

MIE : Is dat van mij?

KNECHT : Dat is ook van de graaf.

MIE : En van wie is dat mooie kasteel ginder?

KNECHT : Met zijn zilveren torens?

MIE : Zilveren torens? Verzilverd wil je zeggen.

KNECHT : Neen, massief zilver! Ook van de graaf !

MIE : (*kwaad*) Nu is het genoeg, Judas! Van de graaf! Van de graaf! Alles is hier van de graaf, zeker! Uit mijn ogen, treiteraar!

KNECHT : Hé! Hé! Je moet niet zo roepen. Ik ga zo ook wel weg, hoor! Saluut! Je kan een andere knecht zoeken.

MIE : (*treurig*) Waarom heb ik toch gewenst boerin te zijn? Nu zit ik hier tussen de koeien en de drek. En ginder dat kasteel van die graaf dat mij de ogen uitsteekt. Ik moet gravin worden. (*roept*) Jan! Kom hier!

JAN : (*op*) Wel vrouwtje?

MIE : Jan, je moet terug naar de zeekoning.

JAN : Wat? Ben je nog niet tevreden?

MIE : Jan, luister. Je wilt toch zeker niet dat je vrouw haar hele leven in die vuiligheid hier moet lopen?

JAN : Maar je hebt het toch zelf gewild?

MIE : Zwijg. Laat mij uitspreken. Je wilt toch niet dat ik hier boerin moet spelen en dat die schooier van een graaf ginder, de grote Jan uithangt met zijn zilveren torens?

JAN : Oeioeioei. Ja, ja. Ik voel haar al komen.

MIE : Jan, de zeekoning moet me gravin maken!

JAN : Je bent gek.

MIE : Ik moet gravin worden.